

**TOELICHTING OP DE REGELGEVING
OPGESTELD T.B.V. TERUGKOMDAGEN
OPLEIDERS VAN AIOS SOCIALE GENEESKUNDE 2010**

1. De relevante regelgeving staat in de Regeling specialisten en profielen geneeskunst van de KNMG, het Kaderbesluit CSG, het Handboek sociale geneeskunde en beleidsregels van de SGRC (zie www.knmg.nl/ore onder regelgeving). Art. 1 regeling, Art. A.1 kaderbesluit en art. 2 van het Protocol beoordeling en toetsing (in Hoofdstuk 7.3 van het handboek) geven begripsomschrijvingen.
2. De opleiding tot specialist of profielarts is erop gericht om een arts tot een zodanig niveau op te leiden dat hij of zij het **specialisme (of profiel) zelfstandig en naar behoren kan uitoefenen**. Daarvoor is een opleiding bestaande uit praktijkopleiding en instituutopleiding. De praktijkopleiding vindt plaats in opleidingsinrichtingen die daarvoor erkend zijn onder verantwoordelijkheid en begeleiding van een voor het specialisme of profiel erkende opleider.
3. Voor de erkenning als opleidingsinrichting geldt dat de instelling de aios de gelegenheid moet geven om in alle **taken van het specialisme of profiel praktijkopleiding** te hebben onder begeleiding en verantwoordelijkheid van een opleider. Als een opleidingsinrichting dat niet alleen kan bieden, dan moeten voor de ontbrekende delen **samenwerkingsovereenkomsten** worden gesloten met instellingen die in de tekorten kunnen voorzien. In een dergelijke situatie moet de samenwerkingsovereenkomst van het opleidingsinstituut met de opleidingsinrichting de **taken en verantwoordelijkheden** beschrijven van de betrokken opleidingsinrichtingen en opleiders.
4. Erkenning van een opleidingsinrichting vereist dat de opleidingsinrichting een volwaardige praktijkopleiding heeft geregeld. Dat moet blijken uit het **opleidingsbeleid** – dat zou voor de aios de brochure moeten zijn van afdelingen en functies waarin praktijkopleiding mogelijk is.
5. De wetenschappelijke verenigingen bepalen in **welke taken en aspecten** van het specialisme of profiel **praktijkopleiding** nodig is. Dat vindt zijn neerslag in de instituutopleidingsplannen, die door opleidingsinstituten in samenwerking met de betreffende wetenschappelijke vereniging moeten worden opgesteld.
6. De SGRC houdt bij **visitatie en erkenning** rekening met de taken en aspecten waarin praktijkscholing mogelijk moet zijn: als een (aspirant) opleidingsinrichting (alleen of in samenwerking met anderen) niet biedt wat volgens de wetenschappelijke vereniging nodig is, kan erkenning niet worden verleend.

7. De aios moet tijdens de opleiding zorgen dat hij in een of meer functies in een opleidingsinrichting werkzaam is zodat hij alle competenties kan ontwikkelen. Ten behoeve daarvan moet het opleidingsbeleid bepalen dat de aios het **takenpakket tijdelijk mag aanpassen**. Het is vervolgens het samenspel van aios, opleider en instituutsopleider om ervoor te zorgen dat de aios daarvan ook **feitelijk gebruik** maakt.
8. **Praktijkopleiding** is ervoor bedoeld dat je in een opleidingsinrichting de vaardigheden en daaraan ten grondslag liggende wetenschappelijke concepten resp. denk- en werkwijzen leert die nodig zijn voor het functioneren als sociaal-geneeskundige in het specialisme of profiel, waarbij **in toenemende mate zelfstandig** wordt gewerkt onder begeleiding van een opleider. In stages gaat het om 'kennis nemen van', en 'inzicht krijgen in' de praktijk en niet om eigen werkzaamheid.
9. Een opleider kan alleen verantwoordelijkheid dragen voor handelen van de aios in het **specialisme of profiel** waarvoor hij of zij erkend is, en ook alleen daarin opleider zijn. Aan het einde van de opleiding moeten de opleider en de instituutsopleider de aios geschikt en in staat achten het specialisme (of profiel) zelfstandig en naar behoren uit te oefenen. Dat is alleen mogelijk als de opleider de aios in verschillende werksettingen heeft beoordeeld of laten beoordelen en zich er **zelf van heeft vergewist** dat de aios het goed doet.
10. Het kaderbesluit geeft aan dat een **opleider door anderen onderwijs** in het kader van de opleiding kan laten geven. Het **Handboek sociale geneeskunde** noemt expliciet **andere opleiders** (p 17): er kunnen inhoudelijke gronden zijn om meerdere opleiders in te zetten. Zoals confrontatie met opvattingen van verschillende professionals, voor de uitvoering van praktijkopdracht waarin een ander meer deskundig is dan de eigen opleider; voor korte praktijkbeoordelingen in deelgebieden waarin een ander meer deskundigheid heeft of om een bredere indruk van het functioneren van de aios te verkrijgen.
11. De opleider blijft **eindverantwoordelijk**. Zo lang de aios basisarts is, blijft de opleider tuchtrechtelijk aansprakelijk voor het (specialistisch) handelen van de aios. Naarmate de bekwaamheid van de aios groter wordt kan deze zelf ook **tuchtrechtelijk** ter verantwoording worden geroepen. Het is zaak dat de opleider zich ervan vergewist dat de aios zijn boekje niet te buiten gaat. Dat wordt niet anders als een ander de opleiderstaken uitoefent. Een opleider moet daarom zorgvuldig omgaan met de mogelijkheid onderwijstaken door anderen te laten verrichten: de opleider is degene die ter verantwoording wordt geroepen als het mis gaat.
12. De SGRC heeft in haar **beleidsregel opleidingsbeleid** (okt.2009) bepaald dat in het opleidingsbeleid moet worden beschreven onder **welke voorwaarden opleiderstaken aan een ander** kunnen worden overdragen.

13. De 'eigen' **opleider** moet te allen tijde die taken op zich blijven nemen, die typisch des opleiders zijn: voortgangs- en beoordelingsgesprekken voeren, beoordelen van opdrachten die hij zelf uitzette en eigen praktijkbeoordelingen naast het bespreken van de resultaten van de Multi source feedback (MSF) en van praktijkopdrachten en korte praktijkbeoordelingen (KPB) die door anderen zijn begeleid en beoordeeld.
14. **Praktijkbegeleiders** zijn in 2006 ingevoerd omdat er onvoldoende opleiders beschikbaar waren. Artsen met tenminste 3 jaar ervaring in een profiel konden dan na een didactische training (van één dag) praktijkbegeleiding in een profiel geven, naast een opleider M&G. Sinds 1-1-2009 bestaan er geen praktijkbegeleiders meer. Profielartsen die aan de erkenningseisen voldoen komen sindsdien in aanmerking voor erkenning als opleider in hun profiel. Wat niet wegneemt, dat sommige opdrachten in de profielfase, met name waar het gaat om sociaal-geneeskundige basisvaardigheden, beter door een arts M&G kunnen worden begeleid om de brede setting van het specialisme maatschappij en gezondheid beter tot zijn recht te laten komen. Erkende praktijkbegeleiders behouden die erkenning tot de expiratedatum; zij dienen te worden bijgestaan door een erkende opleider M&G.
15. In het Handboek sociale geneeskunde, bijlage 4, **professionalisering** van de opleider, staat welke **competenties** de opleider moet hebben. Daar staat ook wat de training van opleiders inhoudt: een startprogramma van drie dagen en een jaarlijkse terugkomdag.
16. Het volgen van de **3-daagse didactische training** is een **erkenningseis**. Op basis van een bevestiging van deelname daaraan is voorwaardelijke erkenning mogelijk. Wordt de training niet met goed gevolg afgerond, dan vervalt de voorwaardelijke erkenning, en dat kan als consequentie hebben dat de aios een deel van de praktijkopleiding moet overdoen.
17. Het bijwonen van een **jaarlijkse terugkomdag** is een **verplichting** als opleider. Als een opleider dat niet doet, dan kan dat consequenties hebben bij hernieuwing van de erkenning of leiden tot een tussentijdse nieuwe beslissing van de SGRC (intrekking erkenning of omzetten in een erkenning van kortere duur of onder voorwaarden). Ook zouden het opleidingsinstituut en/of de opleidingsinrichting kunnen bepalen dat een opleider die zich niet regelmatig laat bijscholen en daarmee de bekwaamheid als om als opleider op te treden niet onderhoudt, niet langer geschikt wordt geacht als opleider.
18. Een opleider kan de erkenning als zodanig van **rechtswege verliezen**: als de erkenning van de opleidingsinrichting wordt ingetrokken, als de opleider zijn taak binnen de opleidingsinrichting neerlegt, als er geen aanvraag tot hernieuwing van de erkenning wordt ingediend, als de opleider de bevoegdheid is ontnomen het

specialisme te beoefenen, onder curatele wordt gesteld ivm geestelijke stoornis of overlijdt. En als de **opleidingsinrichting gedurende twee jaar geen aios** heeft gehad vervalt de erkenning van de opleider. Niet als de opleider zelf twee jaar lang geen opleider was – maar als hij in die periode niet voldoet aan de verplichting van de terugkomdag moet dat wel worden ingehaald! Een opleidingsinrichting behoudt in beginsel de erkenning als opleidingsinrichting tot de einddatum van de erkenning conform de beslissing, maar kan zonder opleiders geen artsen in opleiding nemen totdat er weer een nieuwe opleider is erkend.

19. Het opleiderschap is **gebonden** aan de opleidingsinrichting: een opleider moet zijn ingebed in de organisatie die de waarborgen biedt dat de opleider de taken als zodanig kan vervullen. Een opleider moet toegang hebben tot alle onderdelen van de organisatie waar de praktijkopleiding de aios brengt; hij moet een netwerk binnen de organisatie hebben waarop hij kan terugvallen ten behoeve van optimale begeleiding van de aios en hij moet weten welke van de collega's in staat zijn om aanvullend aan zijn eigen inzet de aios te onderwijzen. Voor de opleidingsinrichting moet de opleider onlosmakelijk onderdeel zijn van de organisatie binnen de opleidingsinrichting, om hem te kunnen faciliteren enerzijds en anderzijds om hem te kunnen aanspreken op zijn verantwoordelijkheden.
20. Een opleider wordt dus benoemd in **samenhang met de opleidingsinrichting** waarbinnen hij of zij werkzaam is. “werkzaam” is niet noodzakelijk een dienstverband, maar kan ook een andere contractuele verhouding betreffen.
21. Het **verlaten** van de opleidingsinrichting betekent per definitie dat de opleider zijn taak neerlegt. Overstappen naar een andere opleidingsinrichting vraagt om een nieuwe erkenning als opleider (daarvoor is opnieuw een aanwijzing als opleider nodig, binnen die nieuwe opleidingsinrichting) die pas kan ingaan nadat er tenminste drie maanden werkervaring is in die nieuwe opleidingsinrichting. Een opleider kan dus niet naar een andere opleidingsinrichting worden gedetacheerd met behoud van de erkenning als opleider. Deze 3 maanden eis geldt niet in geval van **fusie** omdat dan de oude opleidingsinrichting versmelt met de nieuwe¹.
22. Het Handboek sociale geneeskunde (hoofdstuk 6.3.2) geeft aan wordt **verwacht** van de opleider dat hij
 - het leren van de aios met opdrachten faciliteert,
 - optreedt als opleider (aanleren, instrueren, adviseren enerzijds en optreden als model, spiegel en feedbackbron anderzijds);
 - optreedt als beoordelaar om te controleren of de aios zich voldoende bekwaamt in de taken,

¹ Een fusie moet onverwijld worden gemeld bij de SGRC (art. C.11a kaderbesluit), en leidt tot de verplichting om het opleidingsbeleid aan te passen aan en te implementeren in de nieuwe organisatie. De erkenning blijft daarbij in stand.

- fungeert als voortgangsbegeleider (coach, mentor, stimulator) en
- samenwerkt binnen de opleidingsinrichting en met het opleidingsinstituut waarmee hij de opleiding helpt organiseren en faciliteren.

23. Het optreden als **beoordelaar** wordt bepaald door het Protocol toetsing en beoordeling in het Handboek (hoofdstuk 7) en toetsbeleid dat in het instituutopleidingsplan moet zijn beschreven: welke toetsen worden afgenomen en welke eisen gelden daarvoor. Op basis daarvan stellen de opleider en de instituutopleider in onderling overleg de momenten vast waarop de competenties van de aios worden getoetst.

24. In het **Protocol** staan de minimale eisen ten aanzien van het toetsen en beoordelen; het instituutopleidingsplan kan meer en daarnaast ook andere toetsen/beoordelingen voorschrijven. Het minimale is:

- MSF tweemaal tijdens de opleiding met minstens 12 maanden tussenpoos;
- KPB's: minimaal 12 per opleidingsjaar (in een eerdere versie stond hier een typefout: minimaal 2, het correcte aantal is zoals hier vermeld 12; deze correctie is aangebracht dd 23-11-10) waarvan 4-6 op initiatief van de opleider;
- Praktijkopdracht: minimaal 6 per opleiding;
- Voortgangsgesprekken: in het eerste jaar elk kwartaal, daarna elk half jaar.
- Geschiktheidsbeoordeling: aan het eind van het eerste jaar en maximaal drie maanden voor het einde van de opleiding;
- Eventueel extra: beoordelingen, minimaal 1 voortgangsgesprek en een geschiktheidsbeoordeling in geval van een geïntensiveerd begeleidingstraject.

Beoordelings- en toetsmomenten zijn momenten van feedback aan de aios en daardoor begeleidingstijd.

25. Een aios heeft recht op **gemiddeld twee uur begeleiding per week**, evenwichtig te spreiden over het jaar. Dat is op jaarbasis per nominaal opleidingsjaar 92 uur (dus in totaal 184 uur voor een tweejarige profielopleiding en 368 uur voor een vierjarig specialistenopleiding). In geval van deeltijd wordt dat aantal uren verdeeld over de langere opleidingsduur. De opleider moet wel elk jaar tenminste 20 uur aan begeleiding van een aios besteden, ook tijdens de verlengde opleiding van een parttimer (SGRC 2 juni 2010).

26. Ook als een opleider **taken door anderen** laat uitvoeren moet de opleider minimaal 20 uur per jaar begeleiding aan de aios geven (C.4d). Hij blijft namelijk verantwoordelijk en moet beschikbaar zijn voor de aios, met hem voldoende persoonlijke contacten hebben en voldoende bereikbaar zijn. Het volgen van scholingen/didactische training als opleider, overleg over de opleiding, reistijd etc. zijn **geen** begeleiding. Een aanwijzing als opleider vraagt behoorlijk wat inzet, en doe je er niet zomaar even bij.

27. Een viertal profielopleidingen (infectieziektebestrijding, jeugdgezondheidszorg, medische milieukunde en tuberculosebestrijding) wordt **gesubsidieerd**. Voor elk kalender jaar waarin de aios (nog) wordt opgeleid moet opnieuw subsidie worden aangevraagd.
28. Om voor subsidie voor **instroom** in aanmerking te komen moet de inrichting tijdig erkend zijn (tot en met 2010 diende voor 15 juni een volwaardige aanvraag te zijn ingediend. Vanaf 2011 dient de aanvrager op dat moment vermoedelijk al over een erkenning te beschikken, net zoals dat voor andere geneeskundige specialismen geldt).
29. Een arts die **instroomt** in de opleiding op een gesubsidieerde opleidingsplaats dient er voor te zorgen dat hij of zij **op 31 oktober** van het eerste opleidingsjaar **correct in het opleidingsregister** van de SGRC staat ingeschreven om in het tweede opleidingsjaar weer voor subsidie in aanmerking te kunnen komen. Zodra een aios redelijke zekerheid heeft dat hij of zij de opleiding gaat volgen, en een document van het opleidingsinstituut kan overleggen waaruit blijkt wanneer de instituutopleiding begint, dient de aios zich zelf bij de SGRC aan te melden (www.knmg.nl/ore via opleiding SGRC). De doorlooptijd van de behandeling van een verzoek tot inschrijving in het opleidingsregister bedraagt 8 tot 12 weken vanaf het moment dat de arts zich bij de SGRC meldt.
30. Voor het tweede en volgende jaar van de opleiding (**doorstroom**) wordt het recht op subsidie bepaald door de gegevens die **op 31 oktober** in het opleidingsregister van de SGRC zijn vastgelegd over de deeltijdfactor en geplande einddatum praktijkopleiding van de aios.
31. **Wijzigingen** in het opleidingsschema² moeten zo spoedig mogelijk worden doorgegeven; ook de wijzigingen die zullen gaan gelden vanaf een datum in de toekomst (andere deeltijdfactor per 1 januari aanstaande bijvoorbeeld). Daarvoor moet het formulier 'wijziging gegevens aios' worden gebruikt dat van www.knmg.nl/ore (opleiding/sociale geneeskunde) kan worden gedownload. De verwerkingstijd van een wijzigingsformulier bedraagt 4 tot 6 weken. Wijzigingen dus op z'n laatst **voor 1 oktober** van elk jaar doorgeven!
32. Het staat de ontvanger van de subsidie vrij om de gelden van de subsidie naar eigen inzicht **aan de opleiding** van de aios te besteden. Dat betekent, dat de **arbeidsovereenkomst, arbeidsvoorwaarden en mogelijk het opleidingsbeleid** van de opleidingsinrichting (en niet de subsidieregeling of subsidiebeschikking) bepalen waar de aios en de opleider precies aanspraak op kunnen maken.

² Opleidingschema: een binnen het opleidingsplan passend overzicht van de begin en einddatum, de volgorde en de locaties waar de aios (onderdelen van) de opleiding volgt.

33. De opleiding heeft een **nominale opleidingsduur**; een profielopleiding 2 jaar, specialisme 4 jaar en moet voltijds en ononderbroken worden gevolgd.
34. Van een aios wordt verwacht dat hij of zij binnen de nominale opleidingsduur aan alle opleidingseisen kan voldoen: wie dat niet redt kan **niet in staat worden** geacht het specialisme zelfstandig naar behoren uit te oefenen, stelt de toelichting op het kaderbesluit (B5) vast. Het uitsmeren van de opleiding over een langere periode is dus niet aan de orde. Alleen een **geïntensiveerd begeleidingstraject** als beschreven in art. 10 van het Protocol toetsing en beoordeling kan leiden tot 3 tot 6 maanden verlenging van de opleidingsduur. Een dergelijk traject is eenmaal mogelijk bij een 2-jarig opleidingstraject; bij een 4-jarige opleiding tweemaal, niet aaneengesloten).
35. Als een geïntensiveerd opleidingstraject leidt tot de noodzaak van **verlenging** van de opleiding, dan heeft ook de opleider volgens het Protocol de taak om dat tegen het eind van de opleiding bij de SGRC te melden - als dat nog niet eerder gebeurde - dat de opleiding om die reden werd verlengd. Meestal zal dat overigens al eerder door het opleidingsinstituut op grond van een gewijzigd opleidingsschema (IPM) bij de SGRC zijn gemeld.
36. **Onderbrekingen** van de opleiding moeten worden vastgelegd – in het portfolio – en als de praktijkopleiding in een jaar meer dan 10 dagen is onderbroken moet het meerdere worden gecompenseerd (ingehaald). Als de oorspronkelijk geplande einddatum daardoor met niet meer dan 3 maanden wordt overschreden, hoeft daarvoor geen gewijzigd opleidingsschema te worden ingediend.
37. Er is sprake van een onderbreking als er **geen opleiding** wordt gevolgd. Opleiding moet daarbij worden gezien als de met elkaar samenhangende praktijkopleiding en cursorisch onderwijs (B.1). Cursorisch onderwijs terwijl de aios niet werkt is, is dus in beginsel geen onderdeel van de opleiding!
38. Onderbrekingen, ook bij zwangerschap en ouderschapsverlof moeten van **tevorens** (ten minste 2 maanden) worden aangevraagd bij het **opleidingsinstituut** en door het instituut worden **goedgekeurd**. Alleen in geval van ziekte hoeft (en kan) onderbreking niet tevoren te worden gevraagd en goedgekeurd.
39. Bij het verzoek tot onderbreking moet de aios een met de opleider afgestemd **gewijzigd opleidingsschema** indienen. Als er geen praktijkopleiding is, is er geen opleiding dus ook geen instituutopleiding, tenzij het bijwonen van een enkele cursusdag, het alsnog inleveren van een verslag uitdrukkelijk in het gewijzigd opleidingsschema is opgenomen (*let op: bij zwangerschap geen opleidingsactiviteiten plannen tijdens de periode van het arbeidsverbod*).

40. Na hervatting moeten alle onderdelen die niet waren afgerond bij aanvang van de onderbreking worden **overgedaan**. Dus: een onderbreking die planbaar is **goed plannen**: verslagen en opdrachten nog laten indienen en de praktijkopleiding tussentijds afsluiten.
41. Het is verstandig om na een langere onderbreking bij hervatting een **geïntensiveerd begeleidingstraject** in te lassen om te kijken of de aios het nog in zijn vingers heeft, of dat na de onderbreking een stuk (praktijk)opleiding over moet worden gedaan.
42. Iemand die te zwaar belast wordt kan misschien **deeltijdopleiding** aanvragen -, juridisch lijkt daar geen bezwaar tegen te bestaan. Onduidelijk is of/hoe dat het recht op subsidie beïnvloedt.
43. Het **verzoek** de opleiding in **deeltijd** te mogen vervolgen moet **tevoren** (tenminste twee weken) door de aios bij het opleidingsinstituut worden aangevraagd onder overlegging van een gewijzigd opleidingsschema.
44. Een aios die **deeltijd** opleiding volgt krijgt een verlenging. Het is Europees recht dat dit voorschrijft. Het KB CSG bepaalt echter ook dat daarvan kan worden afgeweken als ook de medische activiteiten – uit te leggen als de individuele gezondheidszorg in het sociaal-geneeskundig specialisme of profiel – zo worden geprogrammeerd (ook begeleidingstijd!) en getoetst dat de voorgeschreven competenties eerder worden bereikt zodat de kwaliteit van de deeltijdopleiding gelijkwaardig is aan de voltijdsopleiding. Dat betekent dus dat de aios dat vanaf het begin zo moet plannen en zichtbaar moet maken in het opleidingsschema. Dit “kost” de organisatie overigens subsidie, omdat het subsidiebedrag wordt gerelateerd aan de deeltijdfactor gedurende de (eventueel kortere) periode dat de aios feitelijk binnen de opleidingsinrichting wordt opgeleid.
45. **Vrijstelling** is mogelijk van onderdelen van de instituuts- of praktijkopleiding als er sprake is van voorafgaande kennis respectievelijk kennis en ervaring, mits wordt voldaan aan de voorwaarden die het kaderbesluit in art. B.11 vermeldt. In 2009 heeft het CSG een pilot voor erkenning van eerder verworven competenties (EVC pilot) laten uitvoeren. Dat heeft in 2010 nog niet geleid tot regelgeving voor vrijstelling van onderdelen van de opleiding op grond van erkende verworven competenties. Vrijstelling moet vooraf worden aangevraagd bij het opleidingsinstituut.
46. **Zij-instromers** zijn specialisten die in een nieuw specialisme respectievelijk artsen M&G of profielartsen die in een (nieuw) profiel willen worden opgeleid en geregistreerd. Zij volgen daarvoor een individueel scholingsprogramma bij een opleidingsinstituut, opleidingsinrichting en opleider, met een opleidingsduur van minimaal 1 tot maximaal 3 jaar.

47. Het individueel scholingsprogramma voor de zij-instromer wordt **vastgesteld** door het opleidingsinstituut in overleg met de opleider en moet door de SGRC worden **goedgekeurd**. De specialist of profielarts die een individueel scholingsprogramma wil volgen leidend tot registratie in een nieuw sociaal-geneeskundig specialisme of profiel moet zich **vooraf** melden bij de SGRC (www.knmg.nl/ore via opleiding SGRC) met een verzoek te worden toegelaten tot het individueel scholingsprogramma en geregistreerd in het nieuwe specialisme.
48. Een **herintreder** is een arts die opnieuw wil worden ingeschreven in een specialisten- of profielregister waarin hij vroeger stond opgenomen. De herintreder moet als regel een individueel scholingsprogramma volgen en ook een begeleider (specialist of profielarts in het betreffende specialisme) hebben. Daarvoor wendt de arts zich tot een onderwijsinstituut om een SWOT en POP te maken en op basis daarvan een plan te laten opstellen voor cursorisch onderwijs en geaccrediteerde bij – en nascholing, en voor de begeleiding met de beoordelings- en toetsmomenten. Een opleider die modern is opgeleid kan daarbij een grote meerwaarde hebben voor de kwaliteit van het individueel scholingsprogramma, maar niet verplicht.
49. Herintreden **zonder** individueel scholingsprogramma is alleen mogelijk als de arts kan documenteren dat in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de doorhaling tot het moment van de aanvraag tot herintreden **volledig** aan herregistratie-eisen werd voldaan.
50. Een arts die als zodanig staat ingeschreven in het BIG-register en die een **specialisatie in het buitenland** volgde kan bij de registratiecommissie verzoeken om in het betreffende Nederlandse register te worden opgenomen. Zo lang betrokkene niet als arts staat ingeschreven in het BIG-register is het niet zinvol te denken of praten over een mogelijke opleiding en registratie als specialist in Nederland: de registratie als arts **moet** eerst in orde zijn.
51. Als het gaat om een specialisatie gevolgd in de EER of Zwitserland is wellicht registratie mogelijk op grond van Richtlijn 2005/36/EG. Voor artsen voor wie Richtlijn 2005/36/EG niet geldt, maar die wel een gelijkwaardige opleiding volgden, is registratie mogelijk na een individueel scholingsprogramma.
52. Inlichtingen over opleiding en registratie van artsen (ingeschreven in het BIG-register) met een buiten Nederland gevolgde en voltooide specialisatie zijn te verkrijgen bij brc.buitenland@fed.knmg.nl. Zie ook www.knmg.nl/ore bij buitenslands geregistreerden.

Augustus 2010, Mw. mr. P.A. Hadders, Secretaris SGRC; correctie bij punt 24 aangebracht dd 23-11-2010